

[Jørgen Gram.]

Antal Heste, der kunde sælges. Alle Eksportører vilde gerne til, og det førte med sig, at — skønt Prisniveauet var saadan, at der godt kunne betaales 3000 Kr. pr. Hest dernede, og Priserne paa de Varer, vi fik dernedefra, svarede til dette Prisniveau — den ene efter den anden af de Eksportører, der ønskede at udføre, sendte Tilbud derned: den ene vilde gerne sælge til 2 500 Kr. pr. Hest, den anden til 2 000, en tredie til 1 800 o. s. v. — Priser, der naturligvis slet ikke svarede til dem, vi skulde give for Varer dernedefra.

Jeg kan imidlertid sige, at i Øjeblikket er der — skønt vi har det landbrugsministerielle Udvalg, der kunde forestaa et saadant Salg — fri Udførsel for Brugsheste til Schweiz, saaledes at de private Interesser kan tage sig af dette i saa høj Grad, de vil.

Det gaar imidlertid ikke altid lige godt. For kort Tid siden havde vi givet fri Udførsel ogsaa for en vis Vare til Holland. Der kom dog meget hurtigt Bud dernedefra om, at man ikke ønskede at modtage denne Vare paa den Maade — det var Slagteheste, det drejede sig om. De svarede ikke til de Krav, man maatte stille til en Vare til den Pris — og man stoppede Indførselen.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh fremdrog et Eksempel paa, at Hesteeksportudvalget havde hindret en Udførsel til Schweiz. Jeg er i den heldige Situation at vide Besked med dette Tilfælde — maaske mere end det ærede Medlem. Det viste sig, at det Kvantum Heste, man ønskede at udføre til Slagtning til en bestemt Pris, havde de dernede overhovedet ingen Indførselstilladelse til, og naar det nævnes, at det drejede sig om en højere Pris end den, der ellers sælges til, passer det heller ikke. Man hævder at kunne sælge til en Pris af 1 Kr. 10 Øre pr. kg franco danske Grænse. Nu siger det sig selv, at naar Hesteeksportudvalget i Øjeblikket opkøber denne Vare, gøres det rundt omkring i Landet, ikke et enkelt Sted, idet det er de forskellige Udvalgs Opgave at stille alle lige, hvor de end bor i Landet. Naar man saa fra vor Side rundt omkring paa Pladserne i hele Landet giver en Pris, der ligger fra 90 Øre og op til 1 Kr. pr. kg levende Vægt, hvis Dyrene er godt udfodrede, og naar desuden Fragtomkostninger og andre Omkostninger tages i Betragtning, vil denne Pris i Realiteten være højere end den Pris, til hvilken der her var Tale om, at man kunde sælge et mindre Antal Heste. Det er i det hele taget ofte saadan, at naar der fra privat Side

fremkommer Oplysninger om, at man kan sælge til de og de saa og saa meget større Priser end dem, vi sælger til, viser det sig, at det kun drejer sig om et ganske lille Antal Dyr, medens vi kan sælge et langt større Antal og ringere Kvaliteter til Priser, som — i hvert Fald naar man ser paa det samlede Resultat — overgaar de Priser, der nævnes fra privat Side.

Ja, der kunde fremdrages Masser af Eksempler — ikke blot fra det Felt, jeg har med at gøre, men ogsaa paa de andre Omraader —, hvoraf det fremgaar, at man ligefrem udefra forlanger, at der skal en Centralisering til. Jeg vil f. Eks. gerne spørge: Hvordan vilde det have været muligt at iværksætte den Aflevering til UNRRA, som lige er blevet afsluttet, og hvordan vilde det have været muligt, saadan som Forholdene ligger i Øjeblikket, uden et centraliseret Organ at gennemføre den Eksport, der for Tiden paa mit Omraade er i Færd med at blive efterkommet til Frankrig — en Eksport, der er begrænset, en Eksport af en bestemt Vare? Hvordan vilde dette have været muligt paa en saadan Maade, at hele Landet kunde faa Del deri?

Jeg kan oplyse — det er da i hvert Fald højst aktuelt —, at for et Øjeblik siden blev jeg ringet op ovre fra Kolding og spurgt, om man der maatte opkøbe en Del flere Heste; der var foranstaltet et Opkøb i Kolding, hvor man af Hensyn til Udligningen over hele Landet kun maatte opkøbe 150 Dyr. Men der var mødt 400. Disse private Sælgere, Eksportører, kunde man jo nok imødekomme, men kun paa Bekostning af andre.

Over for alt dette vil jeg sige, at saadan som Forholdene ligger for Tiden, kan jeg ikke se, der kan ændres stort ved disse Ting. Jeg er som højst aktiv Medarbejder inden for dette Arbejde altid rede til at finde frem til Forbedringer. Vi, der har med disse Ting at gøre, prøver selv paa det, og jeg er ogsaa rede til at gøre et Forsøg i et Udvalg, men i det store og hele maa jeg hævde, at Landbrugernes og det danske Samfunds Interesse, som Forholdene ligger i Øjeblikket, bliver bedst varetaget paa den Maade, det sker nu.

Aage Fogh: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, at det i og for sig var et ganske interessant Indlæg, han præsterede. Jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at ligegyldigt hvem af dem, der administrerer Udvalgene, man vilde spørge, vilde vedkommende tage samme Stilling som det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram.